

03 16 X - 160
05 16

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Областен управител на област Пловдив

Изх. № АК-01-90 # 1
28.04.2016

ДО
Г-ЖА САВИНА ПЕТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИ
СЪВЕТ ПЛОВДИВ
гр. Пловдив, ул. „Авксентий Велешки“ № 20

На Ваш № 16Х-23-10/21.04.2016 г.

КОПИЕ ДО
Г-Н ИВАН ТОТЕВ
КМЕТ НА ОБЩИНА ПЛОВДИВ
гр. Пловдив, пл. „Стеван Стамболов“ № 1

Относно: Връщане за ново обсъждане и съобразяване със законовите изисквания на Решение № 158, взето с протокол № 6 от 14.04.2016 г., в частта на т. I, § 3, т. 3, във връзка с § 5 от Преходни и заключителни разпоредби и на § 4, т. 1.

УВАЖАЕМА ГОСПОДО ПЕТКОВА,

На основание чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията, във връзка с чл. 45, ал. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ връщам за ново обсъждане в Общински съвет Пловдив и съобразяване със законовите изисквания, в законовия 7-дневен срок, Решение № 158, взето с протокол № 6 от 14.04.2016 г., в частта на т. I, § 3, т. 3, във връзка с § 5 от Преходни и заключителни разпоредби и на § 4, т. 1. Същото, в посочената част, е незаконосъобразно поради следните съображения:

С решение № 158, на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 8 и чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, при спазване на изискванията на чл. 26 и чл. 28 от ЗНА, чл. 75, чл. 76, чл. 77 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 72-80 от ЗМДТ, предвид фактическите основания в предложение с вх. № 16XI-171 от 06.04.2016 г. и изложените

съображения в изказванията, Общински съвет Пловдив: I. Приема Наредба за изменение и допълнение на Наредба за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на община Пловдив /наричана по-нататък Наредбата/, както следва:

§3. В чл. 4 се правят следните изменения: т. 3. Добавя се нова Алинея 3 със следния текст: „(3) Разрешение за ползване на място за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект се издава съгласно проект за благоустройство на общински терен за местодомуване на МПС, одобрен от гл. архитект на съответния район, приет с решение на Общинския съвет и реализиран от районната администрация“;

§4. В чл. 8 се правят следните изменения:

1. Добавя се нова Алинея 2 със следния текст: „(2) Разрешението за ползване на място общинска собственост за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект се издава от районните кметове за срок до 3 /три/ години на лица, които са собственици и/или наематели на самостоятелни обекти в съответния урегулиран поземлен имот, като за един самостоятелен обект се полага ползване на едно място за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект. Разрешението се издава въз основа на следните документи:

1. Заявление по образец до кмета на съответния район.
2. Копие от документ за собственост или договор за наем за самостоятелен обект, разположен в съответния урегулиран поземлен имот.
3. Копие от служебния талон на автомобила.
4. Нотариално заверено пълномощно (изиска се в случаите, когато заявлението не се подава лично).“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 5. Определя 12 месечен срок, в който районните администрации да разработят и реализират проекти за благоустройство на общински терен за местодомуване на МПС без поставяне на гаражна клетка върху терени със съществуващи схеми за поставяне на преместваеми обекти за местодомуване на леко МПС.

Систематичното място на § 5 от „Преходни и заключителни разпоредби“ на Наредбата, уредено в съответствие с правилата на чл. 34 и чл. 35 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове, дава основание за съпоставяне текстовете на чл. 4, ал. 3 и § 5. При съпоставянето им се констатира ограничаване на общинските терени за местодомуване на МПС без поставяне на гаражна клетка, като същите се свеждат само до терени със съществуващи схеми за поставяне на преместваеми обекти за местодомуване на леко МПС. По този начин общинският съвет на практика е въвел фикция като е приравнял режима за поставяне на преместваемите обекти с този за ползване на място за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект. Налице е неяснота в нормативната уредба дали разрешението за ползване на място за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект, което се издава съгласно проект за благоустройство на общински терен за местодомуване на МПС, одобрен от гл. архитект на съответния район, приет с решение на Общинския съвет и реализиран от районната администрация се отнася до всички общински терени или само до такива със съществуващи одобрени схеми за поставяне на преместваеми обекти за

местодомуване на леко МПС. От тук възниква и въпросът за целта на това ограничение, в случай, че органът на местно самоуправление е визирал само общински терени със съществуващи схеми за поставяне на преместващи обекти за местодомуване на леко МПС.

Следователно, общинският съвет при регламентиране на срочното правомощие на районните администрации по § 5 от ПЗР от Наредбата, от една страна е възприел ограничителен, рестриктивен подход при определяне на общински терени за ползване на място общинска собственост за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект, а от друга страна е препратил по отношение на разрешителния режим за ползване на тези терени към уредбата на режима за ползване на общински терени със съществуващи одобрени схеми за поставяне на преместващи обекти за местодомуване на леко МПС. По този начин е допуснато съществено нарушение на чл. 12 от ЗНА и на чл. 39, ал. 1, т. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА. Съгласно чл. 12 от ЗНА, актът по прилагане на закон може да урежда само материјата, за която е предвидено той да бъде издаден. Разпоредбата на чл. 39, ал. 1, т. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА предвижда, че препращане към разпоредби на същия или на друг нормативен акт се допушта по изключение, когато следва да се приложи обща уредба на определена материја, дадена от други разпоредби. В случая, горните норми са нарушени, тъй като органът на местно самоуправление е допуснал препращане от единия към другия горепосочени разрешителни режими, без да е налице изрична законова делегация (такава липсва в чл. 72-80 от ЗМДТ, докато пример за наличието на същата е чл. 57, ал. 1 от ЗУТ, който препраща към чл. 56, ал. 2 от ЗУТ относно реда за издаване на разрешение за поставяне на реклами, информационни и монументално-декоративни елементи). В подкрепа на направения извод е и Решение № 1397 от 30.01.2013 г. на ВАС по адм. дело № 12636/2012 г., 5-членен с-в. Същевременно, възприемането на ограничителен критерий от общинския съвет е в нарушение и на принципа за съразмерност, прокламиран в чл. 6 от АПК.

Тези доводи не биха могли да бъдат споделени, в случай, че систематизацията на § 5 беше уредена в съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА в „Допълнителни разпоредби“ на приетия подзаконов нормативен акт от местно значение, тъй като визираната хипотеза щеше да се разглежда като единичен и изолиран случай от общото правило на чл. 4, ал. 3 нова от Наредбата.

На следващо място следва да се отбележи, че с § 4 от горепосоченото решение, който изменя чл. 8 от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на община Пловдив, като се добавя се нова Алинея 2, се въвежда неравноправно положение между правните субекти в процедурата по издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект за местодомуване на леко МПС и в процедурата по издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект. Съгласно съществуващата разпоредба на чл. 8, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на община Пловдив, разрешението за ползване на място общинска собственост за поставяне на преместваем обект за местодомуване на леко моторно превозно средство се издава от районните кметове за срок до 5 /пет/ години въз основа на посочените документи. Според новата разпоредба на чл. 8, ал. 2

от същата наредба, разрешението за ползване на място общинска собственост за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект се издава от районните кметове за срок до **3 /три/ години** на лица, които са собственици и/или наематели на самостоятелни обекти в съответния урегулиран поземлен имот, като за един самостоятелен обект се полага ползване на едно място за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект. Разрешението се издава въз основа на посочените документи.

При сравнение на двете горепосочени разпоредби се установява, че без обосновка са въведени различни срокове на валидност на разрешението за ползване на място общинска собственост за поставяне на преместваем обект за местодомуване на леко моторно превозно средство **/5 години/** и на разрешението за ползване на място общинска собственост за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект **/3 години/**. По този начин лицата, които ще ползват **място общинска собственост за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект** са в неравноправно положение спрямо тези, които ще ползват **място общинска собственост за поставяне на преместваем обект за местодомуване на леко МПС**. Освен това са различни и документите, които се изискват за издаването на двета вида разрешение, като тези, посочени в чл. 8, ал. 1 от Наредбата създават предпоставка за поширок кръг правни субекти да получат разрешение за ползване на място общинска собственост за поставяне на преместваем обект за местодомуване на леко МПС, за сметка на по-тесния кръг от лица, които могат да получат разрешение за ползване на място общинска собственост за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект.

В чл. 8, ал. 1 от Наредбата липсва правно качество на потенциалните участници в процедурата по издаване на разрешителното. От съдържанието на изискуемите документи по чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредбата се констатира, че това могат да бъдат собственици и/или наематели/ползватели на **жилище в близост до одобрената схема за поставяне на преместваеми обекти за местодомуване**. За сравнение в чл. 8 , ал. 2 от Наредбата, правното качество на потенциалните участници в процедурата по издаване на разрешителното е конкретно определено, а именно: собственици и/или наематели на самостоятелни обекти в съответния урегулиран поземлен имот. Следователно, е налице несъразмерност и по отношение на правното качество на тези участници. В първия случай /чл. 8, ал. 1/, те са собственици и/или наематели/ползватели на жилище, а във втория случай /чл. 8, ал. 2/, те са собственици и/или наематели на самостоятелни обекти в сграда по смисъла на чл. 23, т. 2 от ЗКИР, докато смисловото съдържание на понятието „жилище“ по смисъла на § 5, т. 30 от ЗУТ кореспондира с определението за самостоятелен обект по чл. 23, т. 3 от ЗКИР.

При сравнителния анализ на така приетата нормативна уредба по чл. 8, ал. 1, ал. 2, съответните към новата ал. 3 от Наредбата се констатира и фактът, че това дали едни и същи лица могат да искат едновременно издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост за поставяне на преместваем обект за местодомуване на леко МПС по реда на чл. 8, ал. 1 от Наредбата и на разрешение за ползване на място общинска собственост за местодомуване на леко МПС без поставяне на преместваем обект по реда на чл. 8, ал. 2 от Наредбата. От тук възниква и въпросът за разпределението на тези общински места при недостига им. Хипотетичната възможност за участие на едни и същи лица и в двете процедури по чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата създава неяснота в правната регламентация и е предпоставка за тълкуване на подзаконовия нормативен акт. Налице е противоречие с

чл. 36, ал. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА, предвиждащ, че разпоредбите на нормативните актове се формулират кратко, точно и ясно и с чл. 39, ал. 3 от същия Указ, постановяващ, че препращане не се допуска, ако води до неяснота на текста.

Наличието на непълнота в нормативния акт се преодолява по реда на чл. 46, ал. 2 от ЗНА, приложим на основание чл. 80 от АПК, като „...за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи...“, но правна разпоредба в този смисъл липсва в приетата наредба.

Констатираните по-горе противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона представляват самостоятелни основания за незаконосъобразност на административния акт по аргумент на чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК.

Предвид гореизложеното, връщам за ново обсъждане Решение № 158, взето с протокол № 6 от 14.04.2016 г., в частта на т. I, § 3, т. 3, във връзка с § 5 от Преходни и заключителни разпоредби и на § 4, т. 1 на Общински съвет Пловдив съобразно дадените указания.

На основание чл. 45, ал. 7 от ЗМСМА е необходимо да преразгледате върнатото, в съответната част, решение в 14-дневен срок от получаване на настоящото писмо, като оформите същото в съответствие със законовите изисквания, в противен случай ще бъде оспорено по съдебен ред.

С уважение,

ЗДРАВКО ДИМИТРОВ

Областен управител на област Пловдив

